

vel nām dicit. vii. dī. 4. meta. q. p. uatio ē negatio in sbo
apto nato. hūm vō sic remouet formā hūm: qd tñ po
nit aliqd sūm sibi deteriatum: et de se dicit aliquā formā
sine nām: sicut albu finouet nigrū et p. supponit sup. hie
sibi addendo aliquā nām: cuius rō ē q. hūa sūt in eodez
gnē: vt dī in p. dicamētis et in. 4. meta. itaq. vtrūq. illoz
dicit. aliquā nām. negatio vō sic remouet q. sūm aliqd
nō p. supponit nec nāz aliquā dicit. vt nō ens. Et nota
dū q. ex his que dēa sunt p. exp. sē illos qui dicunt q.
ens rōnis nō ē ens. ipossibile ē enī q. aliqd diuidatur in
aliq. et nō p. dicit de quolibz illoz: qd cūq. sit illud diui
sum: siue sit vniocū siue siue sit equocū siue sit analogū
vt p. discurredo p. singula. q. ens per se. et ens reale di
uidit in sūam et accidēs l. sit analogū iccirco pōt dici: q.
sicut sūa est ens reale: ita accidēs est ens reale: licz nō
hēat ita p. fectam realitatē sicut sūa: vt patebit i. ferius. s.
Thomas in p. ma scde. q. art. 4. in corpe qōnis exp.
se dicit q. ens rōnis est ens sūm qd sicut et accēs. Cum
ergo sūm doctrinā Aris. ens p. se diuidit in ens in aīa qd
est ens rōnis. et in ens extra aīam qd est ens reale. Seq
tur q. sic possūz dicere q. ens reale ē ens p. se: ita possūdi
cē q. es rōis ē es p. se et dicē oppo. vī ēē implicatio p. dictō
nis vt p. diligēt p. siderāt: l. nō ea p. fectioe dicat. Si tñ
aliq. diuidant p. quādā resolutionē: in ill. nō tenet q. diui
sum p. dicit de diuidētibus: sicut hō diuidit in aīam et i
corpus et mīrtū in. 4. elemēta: isto tñ diuīsiōis mō nō
diuidit ens ab Aris. Nota ēt q. ex ipso noīe p. q. ens
rōnis ē ens et implicat p. dictionem dicere hūm: nisi q.
vellet dicere q. illa additio rōnis est remotiua entis q. re
vident dicere q. ens rōnis sit ens est sūa sūm qd et sūm
plicat sicut cū dī hō mortu. ē. 5. hō est: p. manifeste b
derisoriu ēē: q. hō dī rōnis nō ē remotiua entis p. se.
Sed ē remotiua realitatis. vt p. diligēt p. siderāt: q.
alias diuīsiō nō valeret et seipsaz destrueret quod est i
conueniens.

Deinde cum dicit.

¶ Nomē igit ēētie nō sumitur ab ente. secū
do modo dco. aliqua enim dicunt hoc modo
que ēētiā nō habēt. ut p. in priuationibus
sed sumit ēētiā ab ente. primo modo dco. vī
de Lōmē. in eodez loco dcm ens p. rō modo
dcm est qd significat ēētiā rei.

¶ In ista pte doctor declarat. vnde dī nomē ēētie. et di
cit q. hoc nomē ēētiā nō sumit ab ente. 2. modo dco. s.
ente rōnis. q. isto mō aliq. sūt entia q. ēētiā nō hēt vt p.
in p. uatiōibus. S. sumit ab ente p. mō dco. s. ab en
te reali qd diuidit in. x. p. dicamēta. et hoc p. firmat p. au
toritatē Lōmē. q. dicit in eodez loco q. ens p. mō dī
ctū ē qd significat ēētiā rei. Notādū q. hoc exp. sē vī a
doctore q. ens rōnis ē ens: q. dicit q. aliq. dicunt ēētiā q.
nō hēt ēētiā sicut p. uatiōes: et p. stat q. p. uatiōes sūt en
tia rōnis. Dubitat de eo qd doctor dicit q. aliquē di
cunt entia q. nō hēt ēētiā q. vī ēē implicatio p. dictōis. q.
sicut dictū ē sep. ens et ēētiā se hēt sicut p. retū et ab
stractū vt albu et albedo. S. ēē implicatio p. dictōis q. ali
qd ēē albu qd nullā hēt albedinē: cū ēē album nihil ali
ud sit q. hē albedinē ita ēē cū ens sit idē q. hē ēētiā:
dicere ergo q. aliqd sit ens et nō hēat ēētiā vī implicatio
p. dictōis. Dicendū q. ens p. mō acceptū dī. Vno mō
p. ente reali qd diuidit in. x. p. dicamēta. et istud tale ens
ē p. retū ēētie. et de isto vey ē q. ē ipossibile. q. aliqd sit
tale ens et nō hēat ēētiā: q. tale ens ē reale. et ē h. reale
ēētiā. Et dī isto itelligebat sup. et talia ēētia nō sūt p. uatio
nes et negatiōes. Alio accipit ens p. eo qd diuīsum est
sup. in ens in aīa et in ens extra aīam. et istud ens ē cō
cretū ēētie. et iō isto. 2. mō aliqd p. t. dici ens qd tñ nō dī
ēētiā vt p. uatio. Et si q. rīt certū ē q. tale ens rōnis ē cō
cretū. 3. g. q. hēat abstractū. dcm ē q. ens abstractū ē
entitas. vī p. uatiōes l. nō hēant ēētiās hēt tñ suas ēēti
tes i. p. fectas cū sint ēē entia i. p. fecta. vī hēt entitatem
rōnis: sicut sunt entia rōnis: iō in plus est entitas q. ēēti

tia. vt p. 3.

Deinde cum dicit.

¶ Et q. ut dcm est ens hoc modo dcm diui
dit per. x. genera op. 3. q. ēētiā significet aliqd
cōmune omnibus naturis. per quas diuerfa
entia in diuerfis generibus et sp. ebus collacan
tur. sicut humanitas est ēētiā hominis. et sic d
aliis. Et q. illud per qd res constituit in p.
prio genere vel sp. ē quod significamus p. dif
finitionem indicantem quod quid est res. In
de est q. nomē ēētie a p. his in nomē quiditat
mutat. et hoc ē q. p. his. vii. meta. frequēter no
minat quod quid erat ēē. i. hoc per quod ali
quid habz ēē qd. dicit sōz. sūm q. per formam
significat p. fectio ut certitudo uniuscuiusq. rei
ubi dicit Auic. in. ii. meta. sue. hoc. n. alio no
mine nā dicit accipiēdo nām sūm p. hūm modos
illoz quatuor modoz quos Boetius de dua
bus naturis assignat s. 3. s. q. nā dī ēē illud qd
quocūq. mō itellectu capi pōt. nō. n. res itel
ligibilis ē nisi p. suā diffinitionē et ēētiā et sic ēē
dicit p. his. v. meta. q. oīs sūa ē nā.

¶ Illic manifestat qūo nomē ēētie trāferat in nomen
q. dītatis. et assignat dīam. et p. mō diuidit in. x. p. dicamē
ta et qd cōe ad decē p. dicamēta. op. 3. ēt q. ab ipso sumit
hēe significationē aliquā cōem oīs naturis p. quas di
uerfa entia in diuerfis generibus et sp. ebus collocant: sic
hūanitas ē cōis oīs hoīs. et p. tes in quas diuiditur
hō. Deide hoc qd dcm est applicat ad p. p. mō. et p. mō
ad q. dītātē et dicit q. q. id p. qd aliqd p. stituit p. mō in ge
nere vel in sp. ē hoc qd significat per diffinitionē indicā
tem qd est res. vī ē q. nomē ēētie per qd aliqd reponi
tur in gnē vel in sp. ideo a p. his mutat in nomē q. dītatis
et hoc declarat dicens q. p. his frequēter noiat qd qd erat
ēē per hoc q. aliqd h. ēē qd. Scdo applicat ad formam
dicens q. ēētiā dī forma sūm q. p. formas significat cer
titudo uniuscuiusq. rei vt dicit Auic. 2. sue meta. Ter
tio nomē ēētie applicat ad nām. Unde dicit q. ēētiā ēē
dicit nā accipiēdo nām sūm p. mō modū illoz. 4. quos
Boetius ponit in li. de duab. naturis et vna p. sona xpi
s. q. nā dicit ēē id qd itellektus quocūq. mō capit et assi
gnat rōnem dices q. nulla res ē itelligibilis nisi p. diffini
tionē et ēētiā suā. Ex eo q. obiectū itellektus ē q. dītās
et ēētiā rei et hoc p. firmat ēē p. dcm p. h. 4. meta. qui dī
cit q. oīs sūa et ēētiā dī nā quedam.

Deinde cum dicit.

¶ Nomē aut nature hoc modo sūpte uidet si
gnificare ēētiā rei sūm q. h. 3. ordinē ad p. priā
op. nē rei. cū nlla res p. priā dīstinaat op. atōē
q. dītāt vō nomē sūm sūm q. p. diffinitōēz signi
ficat. S. ēētiā dī s. 3. q. p. eā et i. ea res h. ēē.
¶ Explicat dīam iter illa que dēa sunt dicens q. ēētiā
dī nā et nomē nature assumit. et hoc nomen nature hoc
mō sūmpte sūm qd ēētiā h. 3. ordinē ad p. priā opera
tionē cū nulla res p. priā op. atōē destinaat. Et rō hūius
est. q. sūm p. hūm. 2. p. h. ycorum. Nā est p. ncipium motus
et q. etis. Sed nomē q. dītatis assumit ēētiā inq. m. signifi
cat p. diffinitionē: q. diffinitio indicat q. qd ē siue q. dītātē
rei. Sed ēētiā appellat sūm qd per eā res ē ens. et ha
bet ēē. Sed ēētiā forma dī: inq. m. q. per ipsam certitu
do rei demonstrat. Nota q. oīs ista. 4. s. ēētiā q. dī
tas forma et nā sunt idem reali. Sed dīunt adinuicem
rōne sicut hūanitas eadez ē reali ēētiā hoīs q. dītās ho
mīnis forma hoīs: nā hoīs. Sed dīunt rōne ab inuicēz
p. ut aliqd illoz noīum assumit. nā hūmanitas dī ēē ēēti

Quo essen
tia: q. dītās:
fora et nā
sūt idēz: et
quō dīant.